

וינגייט הבטיח לעשות זאת, אם כי תמה כיצד. סיפרתי לו שלויד עסוק בהפצת התרבות האנגלית ועומד בראש ה-"בריטיש קונסול", והוא כאופיצור בריטי הבא מהארץ מתעניין בעבודתו.

וינגייט נזכר שפגש פעם את לויד במצרים.

במשך לפנות ערב באתי לביתו של חיים ווייצמן לפגישה עם מקדינלד. הקדמתי ברגעים אחדים, לספר לו השיחה עם לויד, אך בבואי כבר מצאתי את מלקולם מקדינלד.

חיים סיפר לו על נסיעתו לפריס ובריסל - ותוכניתו על נסיעה לתורכיה. השתומם על הידיעות בעתוני צרפת על ביטול הצהרת בלפור והפסקת העליה. מקדינלד אמר שזהו שטויות "נונסנס". עוד לפני שלושה ימים היו צריכים לפרסם בירושלים את השדיוול לששת החדשים. הבוקר קיבל מברק ממקמיידל שבגלל פרטים החסרים בנוגע לעליית הנוער אי אפשר לפרסם השדיוול. לפני לכתו הנה - הורה טלגרפתית לירושלים לפרסם השדיוול בלי הפרטים.

את השיחה העיקרית הכתבתי באנגלית. השמטתי מהטכסט האנגלי דבר אחד שמוטב היה לה להאמר. כשמקדינלד העיר על אפשרויות שונות של חלוקת אזורים עם איסור עליה לאזור אחד, עליה בלתי מוגבלת באזור שני וכו' אמר חיים; אם רק יהיה לנו אזור אחד שבו תהיה עליה לפי היכולת הקליטה נוכל לגדול. אני רואה אפשרות חשובה אם תתנו לנו ת"א וחלק מחיפה. נוכל ליצור ישוב גדול ע"י פיתוח המסחר, כוונציה בימי הביניים.

התחלתי לשמוע דברים אלה, ונכנסתי לתוך דברי חיים; כמוכן עם הינטרלנד חקלאי רחב - חיים לא תפס את הרמז והמשיך בשביעות רצון רבה את חלום וונציה...

שבתי בשבע וחצי למשרד. ברודצקי, ברל ודוב הוז חיכו לי - מסרתי להם תוכן השיחה (מלבד הפרט על וונציה, שסיפרתי אח"כ רק לברל כצנלסון ודוב הוז).

26.10.38

הבוקר בא אצלי וינגייט הוא ראה אמש את לויד, שוחח אתו כשעה, סיפר לו על פעולתו בצפון ארץ ישראל. לויד היה מעוניין מאוד. שאל אותו אם הוא מכיר את ווייצמן ואח' בן-גוריון. וינגייט ענה בחיוב (חשש שמא לויד סבור שאני שלחתי אותו אליו). לויד סיפר לו ששוחח איתי בבוקר, והיה רוצה שגם הוא ישתתף ביום השישי בפגישה אתנו, אם וייצמן לא יתנגד. שוחחתי עם חיים, וכמוכן שהוא אינו מתנגד.